

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Σκοπός της αποστολής των Αποστόλων είναι η πνευματική τελείωση των πιστών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Την Κυριακή 29 Ιουνίου 2025 και ώρα 8:00 μ.μ., επί τη Συνάξει των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην πανηγυρική ακολουθία του Εσπερινού στον ομώνυμο Ιερό Ναό της Πύργου Ιθώμης.

Πλήθος πιστών από την τοπική κοινότητα και τη γύρω περιοχή συμμετείχαν με ευλάβεια στην ιερή ακολουθία, τιμώντας με σεβασμό τη μνήμη των Πρωτομάρτυρων και θεμελιωτών της Εκκλησίας μας.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την εόρτια ομιλία του προς το ευσεβές εκκλησίασμα, κάλεσε με πατρική αγάπη και ποιμαντικό λόγο τους πιστούς να προσλάβουν ενεργά και συνειδητά την παρουσία του Θεού στη ζωή τους και στη ζωή της Εκκλησίας. Υπογράμμισε πως η παρουσία αυτή δεν είναι μια αφηρημένη ή θεωρητική έννοια, αλλά μια δυναμική, ζωντανή και προσωπική εμπειρία, που ζητά από τον άνθρωπο να την ενστερνιστεί, να την πιστέψει, να την ακολουθήσει και – το κυριότερο – να τη βιώσει υπαρκτά, σε κάθε πτυχή του βίου του.

Τόνισε ιδιαίτερα ότι η σωτηρία του ανθρώπου δεν αποτελεί απλώς ένα

αντικειμενικό γεγονός, δηλαδή μια ενέργεια του Θεού που έγινε μία φορά στην ιστορία και αρκεί από μόνη της, αλλά και μια υποκειμενική πραγματικότητα, που προϋποθέτει τη συνεργία του ανθρώπου. Η χάρη προσφέρεται δωρεάν από τον Θεό, όμως για να καρποφορήσει, χρειάζεται την ελεύθερη συγκατάθεση και ενεργό συμμετοχή του ανθρώπου – το «ναι» του προς τον Θεό.

Με αφορμή τη μεγάλη εορτή των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, καθώς και της Συνάξεως των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως η Εκκλησία επιβεβαιώνει τη σωτηρία αυτή μέσα από το έργο των Αποστόλων, και μάλιστα τονίζει πως το θέλημα του Θεού για τον κόσμο πραγματοποιείται όχι παρά τον άνθρωπο, αλλά με τη συμμετοχή του ανθρώπου, με τη συνέργειά του.

Η παρουσία των Αγίων Αποστόλων στη ζωή της Εκκλησίας χαρακτηρίστηκε ως καθοριστική, διότι διαμέσου αυτών ο άνθρωπος μετείχε – και συνεχίζει να μετέχει – στην παρουσία του ενανθρωπήσαντος Λόγου του Θεού. Δεν είναι απλώς ιστορικές μορφές ή πρόσωπα του παρελθόντος, αλλά ζωντανοί φορείς της θείας χάριτος, μέσω των οποίων ο ίδιος ο Χριστός συνεχίζει να διδάσκει, να ευλογεί, να θεραπεύει και να σώζει.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη έμφαση στον Λόγο του Θεού, ο οποίος,

ήδη από την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης, συνομιλούσε με τους δικαίους, τους Προφήτες και τους Πατριάρχες, καθοδηγώντας τον λαό του Ισραήλ. Η φωνή Του ακουγόταν μέσω των εντολών, των οραμάτων και των υποσχέσεων που δίνονταν στους ανθρώπους του Θεού. Όμως στην Καινή Διαθήκη, συνέχισε, η παρουσία αυτή του Λόγου έλαβε ανθρώπινη μορφή: ο Ιησούς Χριστός, γεννημένος εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, ως τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, ήλθε να κατοικήσει εν μέσω ημών, να γίνει «Εμμανουήλ», δηλαδή «Ο Θεός μεθ' ημών».

Όταν ο Κύριος έφτασε στην κατάλληλη ηλικία, σύμφωνα με τα κοινωνικά και πολιτισμικά πρότυπα της εποχής, κάλεσε κοντά Του μαθητές – απλούς ανθρώπους, εργάτες, αλιείς, τελώνες – τους οποίους ο ίδιος ονόμασε «Αποστόλους». Το όνομα αυτό δεν ήταν τυχαίο· προδήλωνε την αποστολή τους, το γεγονός δηλαδή ότι προορίζονταν να σταλούν στον κόσμο για να μαρτυρήσουν, με τη ζωή και τον λόγο τους, το Ευαγγέλιο της Βασιλείας. Τους ονόμασε φίλους και όχι απλώς υπηρέτες, γιατί τους φανέρωσε τα μυστήρια του Θεού και τους κατέστησε συμμετόχους της γνώσεως της Τριαδικής Θεότητας.

Ο Απόστολος, όπως επεξήγησε ο Σεβασμιώτατος, είναι αυτός που έζησε από κοντά τη δημόσια δράση του Χριστού, από τη Βάπτισή Του έως και την Ανάστασή Του. Είναι εκείνος που Τον γνώρισε προσωπικά, που Τον άκουσε να κηρύττει, που Τον είδε να θαυματουργεί, που έγινε αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας της ζωής Του. Και πάνω απ' όλα, είναι εκείνος που Τον είδε Αναστημένο, γεγονός που τον καθιστά αυθεντικό μάρτυρα της Αναστάσεως. Αυτή είναι και η βάση του Αποστολικού αξιώματος και της Αποστολικής μαρτυρίας.

Το έργο των Αποστόλων, υπογράμμισε, είναι τριπλό: να διδάσκουν με λόγο αληθείας, να κηρύττουν τη μετάνοια και τη σωτηρία, και να θεραπεύουν όχι μόνο τα σωματικά αλλά και τα ψυχικά τραύματα των ανθρώπων. Λαμβάνουν το Άγιο Πνεύμα κατά την ημέρα της Πεντηκοστής και γίνονται σκεύη εκλογής, μέσω των οποίων το έργο του Χριστού συνεχίζεται εντός της Εκκλησίας, στους αιώνες.

Σκοπός της αποστολής αυτής είναι η πνευματική τελείωση των πιστών, η ένωσή τους με τον Θεό, η κοινωνία με το Άγιο Πνεύμα, η θέωση του ανθρώπου. Οι Απόστολοι, είπε, δεν υπήρξαν κοσμικοί ηγέτες ή φιλόσοφοι, αλλά αυθεντικοί πνευματικοί οδηγοί, οι οποίοι μετέφεραν αναλλοίωτο το μήνυμα του Χριστού σε όλο τον κόσμο.

Στο Υπερώο της Πεντηκοστής θεμελιώθηκε η Αποστολική τους αποστολή. Από εκεί και έπειτα, μετέδωσαν τη θεία χάρη και ανέδειξαν την Εκκλησία ως τον χώρο στον οποίο κάθε πιστός καλείται να γίνει κοινωνός της θείας δόξης και μέτοχος των χαρισμάτων του Θεού. Η Εκκλησία, συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, είναι Αποστολική όχι μόνο κατά το παρελθόν, αλλά και κατά το παρόν και το μέλλον: θεμελιώθηκε στους Αποστόλους και συνεχίζει να υφίσταται μέσω της Αποστολικής Διαδοχής.

Αυτή η Διαδοχή μεταδίδεται μέσα από τις χειροτονίες των Επισκόπων και των Πρεσβυτέρων, οι οποίοι παραλαμβάνουν την πίστη «άπαξ παραδοθείσαν τοις αγίοις» και τη διακονούν με αυθεντικότητα, εξασφαλίζοντας τόσο την ακεραιότητα της πίστεως όσο και τη χάρη των Ιερών Μυστηρίων.

Η παρουσία των Αποστόλων, κατέληξε, επιβεβαιώνει τη διαχρονικότητα της

Εκκλησίας και την ενότητά της με τον Ιδρυτή και Κύριό της, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος παραμένει ο Αρχηγός και Τελειωτής της πίστεώς μας. Όλα αυτά τελούνται και διατηρούνται εν Αγίω Πνεύματι, που καθοδηγεί και ζωοποιεί το Σώμα της Εκκλησίας σε κάθε εποχή.

Τέλος, υπενθύμισε ότι οι Άγιοι Απόστολοι υπήρξαν μεταξύ τους διαφορετικοί – με ποικίλα φυσικά και πνευματικά χαρίσματα, αλλά και με ανθρώπινες αδυναμίες.

Ο Πέτρος ήταν ζέων στην πίστη, αλλά και ευάλωτος, ενώ ο Θωμάς δύσπιστος, αλλά ειλικρινής στην αναζήτησή του. Ωστόσο, όλοι έγιναν εργάτες του Ευαγγελίου και στήριξαν την Εκκλησία με τη ζωή και το αίμα τους. Και εμείς, κατέληξε, καλούμαστε να ζήσουμε με Αποστολικό φρόνημα: να καλλιεργήσουμε Αποστολική ζωή, να σκεφτόμαστε με Αποστολικό πνεύμα και να διακονούμε με Αποστολική διάθεση, με πίστη, θάρρος και αγάπη προς τον Χριστό και τον συνάνθρωπο.

